

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218011562
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7218011562.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, 2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. augusta 2023 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 1.2.2023, sp. zn. 5T/78/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. f), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených:

- C. D., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom F. XXX, G. E.,
- A. H. I., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom J. XXX/X, K., G. L. – G.,
- B., M., N.. O. XX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX,
- D. K., pobočka E., M. XX, XXX XX E.,
- D. K., K. Bardejov, I. X, XXX XX E.

s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 07.03.2018 v čase o 12.35 hod. viedol ako vodič nákladné motorové vozidlo P. F., EČV: P. XXXXX po rýchlostnej komunikácii R2 - 1/50, v smere od mesta L. J. F. Q. L. - H. v strednom jazdnom pruhu, kde na priechode pre chodcov v kilometri 440 sa nedostatočne venoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a neprispôbil rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, čím porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a prednou časťou svojho vozidla narazil do pred ním stojaceho vozidla F. E. D., EČV: M. XXXXX, ktorého vodič C. D. stál pred vozidlom spoločne s druhým účastníkom už predtým vzniknutej škodovej udalosti A. H. I., kde v dôsledku nárazu vozidla P. F., EČV: P. XXXXX do stojaceho vozidla F. E. D., EČV: M. XXXXX, sa toto vozidlo posunulo v smere dopredu a svojou prednou časťou narazilo do pred ním stojacich osôb, čím došlo k zraneniu osoby C. D., ktorý utrpel ťažkú ujmu na zdraví, a to otvorenú zlomeninu pravého predkolenia s ranou na prednej a vnútornej ploche hornej tretiny predkolenia dlhou 1 až 2 cm, zatvorenú vnútrokĺbovú zlomeninu horného konca ľavej píšťaľy, sériovú zlomeninu ľavých rebier 4. až 9. bez posunu úlomkov, fluidotorax (hemotorax) vľavo, fluidotorax (hemotorax) vpravo a zlomeninu okraja mostíka (sterna) bez posunu úlomkov s dobou liečenia do 6 mesiacov a A. H. I., ktorý utrpel ťažkú ujmu na zdraví, a to otvorenú zlomeninu pravého predkolenia s ranou v hornej tretine predkolenia dlhou

1,5 až 2 cm, pomliaždenie brušnej steny a pomliaždenie v oblasti pravého lakťa s dobou liečenia do 6 mesiacov.

Za to prvostupňový súd uložil obžalovanému podľa § 157 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným:

C. D., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom F. XXX, G. E., vo výške 10.684,80 € (desaťtisícšesťstoosemdesiatštyri eur a osemdesiat centov) titulom bolestného,

A. H. I., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom J. XXX/X, K., G. L. - G., vo výške 3.625,20 € (tritisícšesťstodvadsaťpäť eur a dvadsať centov) titulom bolestného,

B. M. K., N., O. XX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX, vo výške 8.037,88 € (osemtisíctridsaťsedem eur a osemdesiatosem centov) titulom vynaložených nákladov za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poistencovi A. H. I. vo výške 1.983,09 € a poistencovi C. D. vo výške 6.054,79 €,

D. K., K. E., M. XX, XXX XX E., vo výške 4.065,00 € (štyritisícšesťdesiatpäť eur) titulom vyplatených nemocenských dávok poškodenému A. H. I., a

D. K., pobočka E., I. X, XXX XX E. vo výške 2.957,60 € (dvetisícdeväťstopäťdesiatsedem eur a šesťdesiat centov) titulom vyplatených nemocenských dávok poškodenému C. D..

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodených A. H. I., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom J. XXX/X, K., G. L. - G. a B. M. K., N., O. XX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX so zvyškom nárokov na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie obžalovaný A. B., a to proti všetkým výrokom vyhláseného rozsudku, ktoré následne odôvodnil písomne prostredníctvom obhajcu. V dôvodoch poukázal na to, že nesúhlasí so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, lebo vykonané dôkazy okresný súd nevyhodnotil dostatočne, dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom a nevykonal všetky dôkazy potrebné na objektívne objasnenie veci. Okresný súd neprihliadol pri svojom rozhodnutí ani na porušenie pravidiel cestnej premávky zo strany samotných poškodených C. D. a A. H. I. a nesprávne posúdil príčinnú súvislosť medzi jeho konaním a spôsobeným následkom. Taktiež výroky o náhrade škody považuje za nesprávne, lebo aj kedy bol škodu zaviniel, objektívne za ňu zodpovedá vtedajší zamestnávateľ D. P. D., N.. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že vytečením motorového oleja z vozidla F. E. D. došlo k zmene adhézie a z uvedeného dôvodu i keď dodržal síce povolenú rýchlosť, nebol schopný s motorovým vozidlom zastaviť. O jeho tvrdení má vypovedať aj škvrna na vozovke spôsobená vytekajúcimi prevádzkovými kvapalinami z vozidla F. E. D.. Namietajú aj správnosť záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, lebo objektívnym zistením sa nedalo dospieť k údajom o rýchlosti vozidla ani dráhe brzdenia. Podľa neho technika jeho jazdy nebola príčinou dopravnej nehody, a preto jeho konanie nevykazuje známky trestného činu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby, eventuálne v prípade uznania viny neuložiť mu trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel a zároveň zrušiť výrok o náhrade škody a poškodených s nárokmi na náhradu škody odkázať na civilný proces.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci už rozhodol pôvodne rozsudkom sp. zn. 5T/78/2018 zo dňa 13.5.2020, kedy obžalovaného A. B. uznal za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. a uložil mu podľa § 157 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činností viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť nahradíť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným C. D. vo výške 10.684,80 € titulom bolestného, A. H. I. vo výške 3.625,20 € titulom bolestného, B. M. K., N., vo výške 8.037,88 € titulom vynaložených nákladov za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poistencovi A. H. I. vo výške 1.983,09 € a poistencovi C. D. vo výške 6.054,79 €, D. K., K. E. vo výške 4.065,00 € titulom vyplatených nemocenských dávok poškodenému A. H. I. a D. K., K. E. vo výške 2.957,60 € titulom vyplatených nemocenských dávok poškodenému C. D.. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodených A. H. I. a B. M. K., N. so zvyškom nárokov na náhradu škody na civilný proces.

Na základe odvolania obžalovaného a okresného prokurátora odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/100/2020 zo dňa 25.8.2021 podľa § 321 ods.1 písm. a), c), f) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prvostupňový súd v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie v potrebnom rozsahu a následne po vyhodnotení všetkých dôkazov vo veci rozsudkom opätovne rozhodol.

Obžalovaný A. B. i naďalej poprel spáchanie trestného činu a urobil vyhlásenie podľa § 257 ods.1 písm. a) Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na svoju obhajobu uviedol, že v danom úseku, kde je predpísaná rýchlosť 60 km/h premával rýchlosťou 50 km/h a plne sa venoval riadeniu vozidla. Pred prechodom pre chodcov znížil rýchlosť pocitovo na 30 km/h, a keď sa blížil k prechodu pre chodcov, zbadal dve vozidlá, ktoré nemali zapnuté výstražné svetlá. Zaznamenal ich na vzdialenosť asi 100 m, ale nakoľko nemali zapnuté výstražné svetlá a na vozovke nemali výstražný trojuholník a v diaľke svietilo zelené svetlo na semafore, nemohol predpokladať, čo tam tie vozidlá robia. Keď pochopil, že stoja, asi 60 metrov pred nimi začal intenzívne brzdiť, a keďže nevedel prejsť do iného jazdného pruhu, následne došlo ku zrážke.

Svedok – poškodený C. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v uvedený deň jazdil motorovým vozidlom F. E. D. bielej farby z Košíc smerom na Šacu. Na križovatke neubrzdil vozidlo a narazil do pred ním stojaceho vozidla, ktorého vodič bol A. H. I.. Po zrážke vozidlo zabrzdil, zapol výstražné svetlá a vystúpil z vozidla. Ani jedno z vozidiel F. E. D. (dodávka, valník) neboli po náraze mimo jazdného pruhu. Policajti na základe telefonického rozhovoru inštruovali poškodeného A. H. I., aby vozidlo F. E. D. posunul za prechod pre chodcov. S poškodeným A. H. I. sa rozprávali stojac pred jeho motorovým vozidlom, nestihol označiť dopravnú nehodu výstražným trojuholníkom, a vtedy do jeho motorového vozidla narazil obžalovaný so svojím motorovým vozidlom P. F.. Následne jeho odstavené motorové vozidlo v dôsledku nárazu narazilo do obidvoch poškodených, odhodilo ich, čím mu bolo spôsobené poranenie tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Svedok – poškodený A. H. I. vypovedal, že na križovatke Košice – Šaca zastavil s vozidlom F. E. D. pred prechodom pre chodcov na červené svetelné znamenie, O dve, tri sekundy do neho narazilo iné vozidlo, čím ho posunulo do prechodu pre chodcov, zostal stáť a zapol výstražné svetlá. Na pokyn polície premiestnil svoje vozidlo v smere jazdy dopredu, aby nestál na prechode pre chodcov. Zobral si vestu, vyšiel von a začal sa rozprávať s vodičom, ktorý spôsobil dopravnú nehodu C. D., keď do jeho vozidla narazil svojím vozidlom P. F. obžalovaný, následne ich vozidlo oboch zrazilo na zem. Nevedel sa vyjadriť, či poškodený D. zapol výstražné svetlá na svojom vozidle, ale medzi jednotlivými dopravnými nehodami uplynulo maximálne 10 minút. Potvrdil, že stojace vozidlá F. E. D. obchádzali vodiči v iných jazdných

pruhoch. Právý i ľavý jazdný pruh vozovky bol voľný. V dôsledku nárazu utrpel poranenia tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Svedkyňa F. E. D. uplatnila škodu v mene D. K..

Svedkyňa A. D. R. vypovedala, že poškodený A. H. I. dňa 7.3.2018 nahlásil zamestnávateľovi dve dopravné nehody. Keď došli na miesto skutku, obžalovaný sa jej prihovril a povedal, že mu je ľúto čo sa stalo, ale že sledoval odstavené auto svojho kolegu. Pred autobusovou zastávkou bolo skutočne odstavené vozidlo – väčšia biela dodávka. Na jej dopyt, či je to vozidlo jeho kolegu obžalovaný povedal, že nie, ale jedná sa o také isté vozidlo, preto keď od tohto vozidla zdvihol pohľad, tak už nestihol so svojím vozidlom ubrzdíť.

Svedok N. L. – vedúci výrobnjej správy S. T. U. J. E. vypovedal zhodne ako A. D. R., a taktiež vypovedal aj zhodne svedok A. V. W.. Aj svedkovia N. L. a A. V. W. potvrdili, že obžalovaný im uviedol, že sledoval odstavené nákladné vozidlo, lebo si myslel, že sa jedná o vozidlo jeho kolegu a následne, keď už vyhodnotil situáciu pred sebou, nedokázal vozidlo ubrzdíť.

Svedok A. F. - príslušník Hasičského a záchranného zboru potvrdil, že vozovka bola kvôli znečisteniu posypaná posypovým materiálom, ktorý sa používa na všetky druhy prevádzkových kvapalín a materiál rozsypali v takom rozsahu, ako je to uvedené na fotkách.

Svedok F. A. B. - syn obžalovaného vypovedal, že prítomný pri dopravnej nehode nebol, dozvedel sa o nej iba z telefonátu od svojej matky. Na miesto dopravnej nehody prišiel okolo 14.45 hod. a urobil aj niekoľko fotiek.

Vo veci boli vypracované znalecké posudky znalcom Ing. C. F., PhD. a B. T., ktorých závery sa líšili. V zmysle pokynu zrušujúceho uznesenia pribral prvostupňový súd do konania Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline za účelom vypracovania znaleckého posudku a preskúmania znaleckých posudkov A. C. F., K. a B. T.. Znalecký ústav dospel k záveru, že k rýchlosti a polohe vozidla P. F. v čase pred zrážkou, tiež k nárazovej a primeranej rýchlosti vzhľadom na rozhládové pomery bolo uzavreté, že z technického hľadiska nie je možné vypočítať rýchlosť vozidla P. na začiatku brzdzenia, nakoľko vozidlo nezanechalo po svojom pohybe brzdné stopy. V zmysle výpovede vodiča – obžalovaného mal mať v čase, kedy sa blížil k svetelnému signalizačnému zariadeniu rýchlosť 50 km/h, čo je skutočnosť technicky prijateľná, nakoľko nárazová rýchlosť vozidla bola 47 km/h. Ak by vodič vozidla P. pri jeho skutočnej rýchlosti jazdy cca 50 km/h reagoval na vozidlo F. stojace v jeho koridore pohybu najneskôr 35 metrov pred zadnou časťou vozidla F., v takom prípade by dokázal intenzívnym brzdením zastaviť pred zadnou časťou vozidla F. a zabrániť tak zrážke s predmetným vozidlom. Ak by vodič vozidla P. dokázal pri jeho skutočnej rýchlosti jazdy 50 km/h bezpečne znížiť rýchlosť jazdy za vozidlom F. D., musel by začať reagovať nenáhlym brzdením vo vzdialenosti cca 55 metrov za zadnou časťou vozidla F. D. o cca 2,7 sekundy skôr v porovnaní s jeho skutočnou reakciou, a toto by bola správna technika jeho jazdy. Rozhládové pomery vodiča Renaultu neboli obmedzované stavebno-technickým riešením vozovky ani inými statickými okolnosťami a mohli byť obmedzené iba dopravnou situáciou. Podľa výpovede vodiča P. T. F. nachádzajúce sa v oblasti svetelného signalizačného zariadenia pred sebou zbadal vo vzdialenosti cca 100 metrov, čo je z technického hľadiska možné považovať za opodstatnenú vzdialenosť pre rozpoznanie stojacich vozidiel. Ak by vodič vozidla P. reagoval najneskôr na vzniknú situáciu 35 metrov pred zadnou časťou vozidla F., dokázal by intenzívnym brzdením zastaviť včas a zabrániť zrážke. Aby dokázal bezpečne znížiť rýchlosť jazdy za vozidlom F., musel by začať reagovať nenáhlym brzdením vo vzdialenosti cca 55 metrov za zadnou časťou vozidla F. E. D.. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že vodič motorového vozidla P. nesprávnou technikou jazdy, t.j. jeho oneskorenou reakciou na pred ním vzniknutú situáciu zapríčinil vznik predmetnej dopravnej nehody, lebo nedodržiaval minimálny pozdĺžny odstup od vozidla F. E. D.. Nedodržanie bezpečnej pozdĺžnej vzdialenosti vozidiel je možné považovať za nesprávnu techniku jazdy vodiča vozidla P.. Vodiči vozidiel F. A. H. I. a C. D. nachádzajúci sa v čase nárazu vozidla P. do vozidla F. na vozovke pred prednou časťou vozidla F. E. D., nemali možnosť zabrániť nárazu vozidla P. do vozidla F.. Mohli však vytvoriť podmienky, pri ktorých by bola znížená pravdepodobnosť vzniku ďalšej dopravnej nehody takým spôsobom, že by vozidlo F., ktoré tvorilo prekážku cestnej premávky, náležite označili použitím výstražných svetiel a výstražným trojuholníkom.

Ústav konštatoval, že umiestnenie prenosného výstražného trojuholníka by upozornilo vodiča P. na prekážku a dalo by mu možnosť skôr reagovať na vzniknutú dopravnú situáciu. Skutočnosť, že na vozovke nebol umiestnený výstražný trojuholník však nebola prvkom nehodového deja a neznemožňovala vodičovi P. správne reagovať na vzniknutú dopravnú situáciu. Vodič P. mal počas nehodového deja dostatok času a priestoru bezpečne znížiť rýchlosť svojho vozidla, eventuálne zastaviť pred vozidlom F.. Umiestnenie výstražného trojuholníka nemá za následok skrátenie brzdnéj dráhy. Vodič vozidla P. nemal možnosť ovplyvniť konanie poškodených, mal možnosť ovplyvniť iba vlastné konanie, resp. svoju techniku jazdy.

Protichodné závery posudkov skôr vypracovaných v odbore Doprava cestná vyplynuli predovšetkým z nesprávnych postupov a výpočtov znalca B. T..

Zo znaleckého posudku znalca doc. MUDr. P. F., PhD. z odboru Chirurgia – traumatológia jednoznačne vyplýva, že obaja poškodení utrpeli poškodenie zdravia v rozsahu ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, pričom príčinou vzniku poranení bola dopravná nehoda.

Vyššie uvedené dôkazy preto aj z pohľadu odvolacieho súdu nasvedčujú správnosti záverov prvostupňového súdu a to vrátane oboznámeného listinného materiálu a jeho vyhodnotenia. Súčasne uvedená argumentácia priamo vyvracia odvolacie námietky vo vzťahu k otázke viny. I z pohľadu odvolacieho súdu je preukázané, že obžalovaný sa popisánym konaním dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. tak, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal čin závažnejším spôsobom konania tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu zákonom. Za dôležitú povinnosť, k porušeniu ktorej došlo na strane obžalovaného je potrebné chápať nerešpektovanie povinnosti vodiča podľa § 4 ods.1 písm. c) a § 16 ods.1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, keďže ako vodič sa nedostatočne venoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke a neprispôsobil rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno pri takejto činnosti predvídať.

Odvolací súd v kontexte celého vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa a po napadnutí rozsudku prvostupňového súdu konštatuje, že ako nelogická a neakceptovateľná sa javí obrana obžalovaného, ktorá je v príkrom rozpore s výsledkami celého vykonaného dokazovania a nemá oporu v žiadnom inom dôkaze a jej obsah pôsobí len ako výraz snahy zbaviť sa viny v predmetnej veci.

Odvolací súd navyše k odvolacím námietkam dodáva, že závery Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, o ktorých objektivite nemá žiadnych pochybností jednoznačne vyvrátili obhajobu obžalovaného. Poškodený C. D. nevytvoril v ceste obžalovaného náhlu prekážku, na ktorú by za riadnych okolností nedokázal obžalovaný zareagovať. Svedkovia A. D. R., N. L. a A. V. W. vo svojich výpovediach uviedli, že obžalovaný na mieste dopravnej nehody, keď sa tam svedkovia dostavili, sa im ospravedlňoval a uviedol im, že sledoval na boku odstavené vozidlo mylne sa domnievajúc, že je to vozidlo jeho kolegu, a keď od tohto vozidla odvrátil zrak, už nestačil so svojim motorovým vozidlom ubrzdiť, a tak došlo k nárazu. Aj tieto výpovede svedkov, ktoré boli zhodné, a o objektivite ktorých odvolací súd nepochyboval, sú v súlade so závermi znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline.

Ďalej odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že medzi obidvomi dopravnými nehodami uplynul čas cca 10 minút. Na danom úseku sa jedná o frekventovanú križovatku, kde muselo dôjsť minimálne k trom zmeneným cyklom na svetelnom signalizačnom zariadení a všetky pred ním jazdiace vozidlá v danom časovom úseku v rozpätí 10 minút, ktoré križovatkou prechádzali riadnym spôsobom, obišli stojace vozidlá F.. Aj z toho vyplýva, že obžalovaný A. B. venoval svoju pozornosť odstavenému motorovému vozidlu počas jazdy a neskoro zbadal pred ním stojace vozidlo F. E. D.. Aj tvrdenie obžalovaného, že z dôvodu zlých adhézných podmienok na vozovke nebol schopný s vozidlom zastaviť včas bolo vyvrátené znaleckým dokazovaním, a to závermi posudku Ústavu súdneho inžinierstva. Aj zo zabezpečených fotiek č.1.844 a 262 je zrejmé, že pod kolesami motorového vozidla P. sa olej nenachádzal, ale sa tam nachádzala chladiaca kvapalina z vozidla P., ktorá po náraze vytiekla. Olej z motorového vozidla F. E. D. by za krátky časový interval medzi dvomi dopravnými nehodami nebol býval stiekol až do tej vzdialenosti, ako to tvrdil obžalovaný. Fotky, ktoré to potvrdzujú, boli vykonané v čase 13.48 hod. a 14.50 hod., pričom k dopravnej nehode došlo o 12.35 hod., a dovtedy prešiel dlhší časový úsek na to, aby tekutiny spontánne stiekli dolu miernym svahom popod auto P. F.. Odvolací súd

dáva za pravdu obžalovanému, že bolo povinnosťou poškodeného za motorové vozidlo F. E. D. postaviť výstražný trojuholník, avšak nesplnenie tejto povinnosti nebolo príčinou vzniku dopravnej nehody.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na podrobné dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Pri ukladaní trestu sa prvostupňový súd dôsledne riadil ustanoveniami § 34 ods.1 až ods.4 Tr. zák. Konštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j., že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, pričom priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. nezistil. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu vychádzal zo závažnosti spáchaného skutku. Aj odvolací súd konštatuje, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, ako i trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov je primeraný, zohľadňujúc všetky poľahčujúce okolnosti a splní svoj účel tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Odvolací súd z titulu odvolania obžalovaného preskúmal aj správnosť a zákonnosť výrokov o náhrade škody napadnutého rozsudku a v tomto smere aj doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí. Z kópie pracovnej zmluvy z 21.12.2016 uzavretej medzi obžalovaným A. B. a D. P. D., N. vyplýva, že obžalovaný nastúpil do práce dňa 27.12.2016 ako vodič motorových vozidiel. Dodatkom k pracovnej zmluve č. 1/2017 bol pracovný pomer uzatvorený na dobu neurčitú. Z potvrdenia D. P. D., N. vyplýva, že pracovný pomer s obžalovaným A. B. bol ukončený ku dňu 1.5.2018. Táto skutočnosť vyplýva aj z potvrdenia D. K., K. P. D.. Z Dohody o úhrade a uznaní dlhu, ako aj Zázpisu o prejednaní škody medzi D. P. D., N. a A. B. vyplýva, že obžalovaný je povinný uhradiť zamestnávateľovi vzniknutú škodu vo výške štvornásobku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca vznikom škody, pričom škoda vznikla dňa 7.3.2018 z titulu dopravnej nehody, ktorej subjektom bol obžalovaný A. B. ako vodič zamestnávateľa. Z predmetných okolností je zrejmé, že vozidlo P. F., EČV: P. bolo vo vlastníctve spoločnosti D. P. D., N. a obžalovaný A. B. bol v čase dopravnej nehody zamestnaný v predmetnej spoločnosti ako vodič motorového vozidla. Obžalovanému bolo motorové vozidlo zverené a jazda bola plne oprávnená so súhlasom zamestnávateľa.

Podľa § 420 ods.1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods.2 OZ škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Z citácie zákona vyplýva, že zodpovednosť vodiča na základe všeobecnej zodpovednosti za škodu však neprichádza do úvahy v prípade predvídanom v § 420 ods.2 OZ. Ak škodu dopravným prostriedkom spôsobí osoba, ktorá je vo vzťahu k právnickej osobe, prípadne inej fyzickej osobe podľa § 420 ods.2 OZ použitou osobou, (t.j. osobou, ktorú daná právnická osoba alebo fyzická osoba použila na výkon svojej činnosti a zároveň možno identifikovať v činnosti použitej osoby vecnú, časovú a miestnu súvislosť s činnosťou právnickej osoby, prípadne fyzickej osoby) nemožno voči vodičovi uplatňovať právo na náhradu škody podľa § 420 ods.1 OZ. Zodpovednosť za škodu spôsobenú zavineným protiprávnym konaním podľa § 420 ods.1 OZ bude niesť právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá vodiča na plnenie svojich úloh alebo v priamej súvislosti s ich plnením použila, prípadne ak bude touto právnickou osobou alebo fyzickou osobou prevádzkovateľ dopravného prostriedku, bude zodpovedať podľa § 427 a nasl. OZ.

Z uvedených skutočností vyplýva, že obžalovaný znáša za daný skutok trestnoprávnu zodpovednosť, avšak zodpovednosť za spôsobenú škodu zaťažuje prevádzkovateľa daného motorového vozidla t.j. spoločnosť D. P. D., N..

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. f), ods.3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok iba vo výroku o náhrade škody a podľa § 288 ods.1 Tr. por. poškodených so svojimi

nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces, pričom v ostatnom zostal napadnutý rozsudok nezmenený.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.